



Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
ДИСЦИПЛИНСКА КОМИСИЈА
Број ...-...-.../...-...
Дана: 26.08.2014. године
Београд

Дисциплинска комисија Високог савета судства, састављена од судија: Милевке Миленковић, председника комисије и Бисерке Живановић и Живе Новаковића, чланова комисије, са записничарем Александром Марковић, након спроведеног дисциплинског поступка затвореног за јавност у предмету против судије Основног суда ..., АА, по предлогу за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број ...-...-.../...-... од 26.05.2014.године, због дисциплинских прекршаја неоправдано незаказивање претреса и неоправдано одуговлачење поступка из чл.90 ст.1 алинеја 5 и 7 Закона о судијама, завршеног дана 26.08.2014.године, донео је и истог дана јавно објавио

РЕШЕЊЕ

Усваја се предлог за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број ...-...-.../...-... од 26.05.2014.године против судије Основног суда ..., АА, рођене ...године у ..., од оца ..., ЈМБГ ..., са пребивалиштем ..., улица ... број . и

ОГЛАШАВА СЕ ОДГОВОРНОМ

Због тога што је у периоду од септембра 2011.године па до децембра 2013.године, поступајући као судија Основног суда у ..., у кривичном одељењу, неоправдано одуговлачила поступак, иако је била свесна да је дужна да у предметима поступа у примереном року, на тај начин што у предмету К-.../..., са којима предметом је задужена дана 28.09.2011.године и поред више ургенција за заказивање главног претреса које је оштећени упутио 16.01.2012.године, 2.02.2012.године, 21.02.2012.године, 7.03.2012.године, 14.05.2012.године и 2.12.2013.године, није предузела било коју радњу до 5.12.2013.године када је донето решење о одбацивању оптужног предлога,

- чиме је извршила дисциплински прекршај неоправдано одуговлачење поступка из чл.90 ст.1 алинеја 7 Закона о судијама,

па јој Комисија, применом наведеног законског прописа и на основу чл.91 Закона о судијама и чл.26 Правилника о дисциплинском поступку и дисциплинској одговорности судија ИЗРИЧЕ дисциплинску санкцију

ЈАВНУ ОПОМЕНУ.

Образложење

Дисциплински тужилац Високог савета судства је дана 26.05.2014.године поднео предлог за вођење дисциплинског поступка против судије Основног суда ..., АА, због дисциплинских прекршаја неоправдано незаказивање претреса и неоправдано одуговлачење поступка из чл.90 ст.1 алинеја 5 и 7 Закона о судијама. Након спроведеног дисциплинског поступка на рочишту за дисциплинску расправу у завршној речи заменик Дисциплинског тужиоца, Боривој Пап је остао при поднетом предлогу за вођење дисциплинског поступка и предложио је изрицање дисциплинске санкције у виду јавне опомене.

Дисциплинска комисија је одржала рочиште за дисциплинску расправу, на коме је на предлог Дисциплинског тужиоца прочитала извештај ВФ Председника Основног суда ... VСу.бр....-.../...-... од 6.03.2014.године са прилозима, односно извештајима о раду судије за 2011, 2012. и 2013.годину, службену белешку о извршеном увиду у предмету К.бр..../... од 4.09.2013.године, записник о изјашњењу судије АА пред Дисциплинским тужиоцем од 20.03.2014.године и извршила увид у лични лист судије, а на предлог судије против које се води дисциплински поступак је прочитан извештај о раду за 2010. годину, као и извештај о раду свих судија кривичног одељења за период од 2011 до 2013.године, извештај о предметима старијим од 2 године по судијама, извештај о дужини израде одлука за решене предмете судије АА за 2013.годину и за првих 6 месеци 2014.године и одлуке Основног суда ... у предметима К..../..., К..../..., К..../..., К..../..., К..../..., К..../... и К..../... и решења Вишег суда ... у предметима К.бр..../..., К..../..., К..../..., К..../..., К..../... и К..../....

Судија против које се води дисциплински поступак АА у свом изјашњењу пред Дисциплинским тужиоцем, писаном изјашњењу пред Дисциплинском комисијом и усменој речи на рочишту за дисциплинску расправу, је навела да је спорни кривични предмет Основног суда ... 6К.бр..../... оштећеног као тужиоца ББ из ... примила у рад почетком 2012.године, након што је ВФ Председника Основног суда ..., ВВ, изузела судију ГГ, да је дана 5.12.2013.године донела решење којим је одбачен оптужни предлог оштећеног као тужиоца поднет против предлога

окривљеног ДД због кривичног дела повреда равноправности из чл.128 ст.2 у вези ст.1 КЗ и ЂЂ због истог кривичног дела у помагању, а након укидања решења од стране Апелационог суда у..., донела је решење којим је оптужни предлог оштећеног као тужиоца одбијен. Навела је да је била дугогодишњи судија најпре у Општинском суду у... почев од фебруара 1989.године, када је имала остварење норме у материјама у којима је поступала од 250 до 350 % и једина је имала остварење норме од 150 % у 2004.године, када је оперисана. Са истим еланом је наставила да ради у Основном суду ... почев од 1.01.2010.године па до данас и током 2011, 2012 и 2013.године је имала највећи број решених предмета за сваку годину у односу на 7 већа, која поступају у „К“ материји, који резултати су видљиви из званичних података о броју решених предмета. Сматра да приликом доношења одлуке треба ценити целокупан рад судије и његову оптерећеност сложеним и тешким предметима и рад на тзв. старим предметима, а не поступање судије у једном предмету. Везано за оштећеног као тужиоца ББ и његовог пуномоћника ЕЕ је навела да је затрпао кривичним пријавама Основно јавно тужилаштво и Више јавно тужилаштво ..., а оптужним актима Основни и Виши суд ..., да су све кривичне пријаве одбачене, а оптужни предлози одбијени, тако да се може говорити о злоупотреби процесних права од стране овог лица, односно о процесном кверуланту.

На рочишту за дисциплинску расправу судија против које се води дисциплински поступак је додала да из доказа које је тужилац предложио не произилази да је неоправдано поступала, да је у конкретном случају сматрала да не треба заказати главни претрес и овај предмет јесте завршен одбијањем предлога, сада се налази у Вишем суду по жалби, јер је био проблем са уручивањем решења пуномоћника оштећеног као тужиоца. Дешава се да судија буде задужен предметом од стране писарнице, а да се фактички предмет судији не изнесе јер мисли да су на овог пуномоћника „алергични“ у писарници јер је бројним предметима затрпао оба суда и оба тужилаштва а могуће је да јој је на крају предмет изнет и да је видела да постоје те ургенције за заказивање. У спорном предмету је размишљала како да га реши, јер иако је Апелациони суд био става да је оптужни акт уредан када је други пут укинута решење док је предмет био у раду код друге судије, она је и даље сматрала да је тешко по њему поступати, јер ако се судија одлучи да позове оптуженог, он то мора да уради тек кад има јасан оптужни акт. У тој дилеми како решити предмет притискали су је сви остали предмети који су захтевали рад на њима, а овај предмет није ни хитан јер није наступила застарелост и далеко је од тога. Предложила је да се дисциплински поступак против ње обустави.

Имајући у виду изјашњење судије против које се води дисциплински поступак, Дисциплинска комисија је узела као неспорно чињенично стање везано за предмет К.../... у погледу времена када је судија истим била задужена, те да по истом није поступала све до 5.12.2013.године, када је донето решење о одбацивању оптужног предлога, а потом је, након укидања истог, донето решење о одбијању оптужног предлога по коме тече поступак по жалби пред надлежним судом.

Проверавајући наводе из изјашњења судије да се не ради о неоправданом одуговлачењу поступка, већ да је исто последица оптерећености у раду предметима хитније природе, а према наводима судије против које се води дисциплински поступак и несигурности у врсту одлуке коју треба донети, с обзиром да је судија становишта да у предмету нису остварени законски услови за заказивање главног претреса по супсидијарном оптужном акту, Дисциплинска комисија је извршила увид у извештај ВФ Председника Основног суда у... од 6.03.2014.године, којим се потврђује да је судија спорним предметом задужена 28.09.2011.године, а потом у извештаје о раду за период од 2011 до 2013.године, које је Комисији доставио Дисциплински тужилац, као и за период за 2010.годину и упоредни преглед извештаја о раду за остале судије које су поступале у кривичној материји за исти период, па је из истих утврдила да је судија против које се води дисциплински поступак почетком 2010. године имала нерешених 274 предмета, да је примила у рад 244 предмета, укупно решила 200 предмета, па је прилив савладан са 81,97%, да је током 2011. године примљено у рад 252 предмета, а да је укупно решен 251 предмет, да је прилив савладан са 99,6%, да је у 2012.години примљено у рад 194 предмета, завршено 349 предмета, а да је прилив савладан са 179,9%, а у 2013.години је примљено у рад 173 предмета, да је укупно решено 226 предмета и да је прилив савладан са 130,64%, тако да је за период од 2011 до 2013.године судија АА примила у рад 619 предмета, укупно решила 826 предмета, па је прилив савладан са 133,44% а да проценат решених предмета износи 87,87%, што је видљиво из укупног извештаја за овај период приложеног од стране судије. Прегледом упоредних извештаја за исти период за остале судије видљиво је да је осталих 7 судија које поступају у „К“ материји у том периоду од 2011 до 2013.године решило од 476 предмета, 701 предмет, 653 предмета, 558 предмета, 537 предмета, 635 предмета и 801 предмет, па је очигледно да су наводи из изјашњења судије против које се води дисциплински поступак основани да је у поменутом извештајном периоду решила више предмета од осталих колега које су поступале у кривичном одељењу, односно у „К“ материји.

Из тромесечног извештаја о раду за 2014.годину, које је приложила судија против које се води дисциплински поступак, је видљиво да је иста на почетку извештајног периода имала 112 нерешених предмета и да је на крају извештајног периода остало нерешених 89 предмета, што је знатно мање од осталих судија које поступају у „К“ материји, а код којих се број нерешених предмета креће од 100 до 327.

Што се тиче такозваних „старих“ предмета, о чему је судија против које се води дисциплински поступак доставила и посебне извештаје за себе и остале колеге који поступају у истој материји у Основном суду у..., из самих извештаја о раду за 2010, 2011, 2012 и 2013. годину се види који број старих предмета је решен током године, па је у 2010. години решено 82 стара предмета, за 2011. годину је решено 25 старих предмета, у 2012.години укупно 84 стара предмета и у 2013. години 39 старих предмета, док рад осталих колега на старим предметима, по оцени Комисије, није од значаја за одлучивање у овој ствари.

Читањем службене белешке коју је сачинио Дисциплински тужилац дана 4.09.2013.године утврђује се стање у списима предмета К.../..., закључно са тим датумом, које није оспорила судија против које се води дисциплински поступак, а исто је и допунила изјашњењем у вези даљег кретања предмета након извршеног увида од стране Дисциплинског тужиоца, што је Дисциплинска комисија прихватила, будући да исто није оспорено од стране Дисциплинског тужиоца, а документовано је изводом из аутоматске евиденције података који је судија доставила Дисциплинској комисији. Оштећени као тужилац ББ је дана 7.06.2010. године (у службеној белешци се наводи датум 7.10.2010. године, али је очигледно да је реч о погрешци у куцању што произилази из стања у списима предмета достављеног од стране судије против које се води дисциплински поступак) поднео Основном суд у... оптужницу против окривљеног ДД због кривичног дела из чл.128 ст.2 КЗ. Дана 15.09.2010. године судија ГГ је наложила оштећеном као тужиоцу да у року од 3 дана уреди оптужни акт, и иста је 26.11.2010.године решењем одбацила оптужницу – оптужни предлог оштећеног као неуредан, па је Апелациони суд у... својим решењем од 11.01.2011. године уважио жалбу оштећеног као тужиоца и укинуо решење од 26.11.2010. године. Дана 28.09.2011. године ВФ Председника Основног суда ... је решењем усвојио захтев за изузеће судије ГГ. Оштећени као тужилац је дописима достављеним суду дана 16.01.2012.године, 2.02.2012.године, 21.02.2012.године, 7.03.2012.године, 14.05.2012.године и 2.02.2013.године ургирао за заказивање главног претреса. Дана 5.12.2013.године судија АА је донела решење К.../... којим је одбацила оптужни предлог оштећеног као тужиоца као недозвољен.

Дисциплинска комисија је прихватила све доказе изведене на предлог страна у поступку као веродостојне, јер исти ничим нису ни оспорени од стране супротне стране у дисциплинском поступку, па је везано за стање у списима предмета К.../... утврдила да судија АА од дана када је задужена предметом, 28.09.2011. године па до 5.12.2013.године, није предузела ниједну процесну радњу, иако је током 2012.године било пет ургенција оштећеног као тужиоца и једна ургенција у децембру 2013.године, након које је донето решење о одбацивању оптужног предлога.

Довођењем у везу свих изведених доказа, Комисија је становишта да је поступајући на описани начин, односно непредузимањем ниједне процесне радње у периоду од око 2 године у кривичном предмету по оптужном акту оштећеног као тужиоца, судија против које се води дисциплински поступак неоправдано одуговлачила поступак, јер се оправдање за овакво поступање, односно нечињење, не може наћи у оптерећености бројем предмета, већ се овакво поступање судије у кривичном одељењу има сматрати несавесним обављањем судијске функције.

Ценећи изјашњење судије против које се води дисциплински поступак као порицање дисциплинског прекршаја, које Дисциплинска комисија није прихватила налазећи да је управљано на избегавање дисциплинске одговорности, и нелогично и неубедљиво у делу у коме је остављена могућност да није била упозната са поднетим притужбама иако је у писарници евидентирано да јој је предмет изнет у

рад, Дисциплинска комисија налази да је судија, поступајући на описани начин, односно непредузимањем ниједне процесне радње у овако дугом временском периоду, несавесно вршила судијску функцију, јер је била свесна својих обавеза у вршењу судијске функције. Дисциплинска комисија је становишта да је судија против које се води дисциплински поступак била свесна да је дужна да донесе правилну и закониту одлуку по сваком оптужном акту, тако да се размишљање судије како да реши предмет и њена недоумица у том смислу, што произилази из стања у списима предмета, јер је одлука о одбацивању оптужног акта као недозвољеног укинута од стране вишег суда, да би потом уследило одбијање оптужног акта (при чему је судија, по сопственим речима и даље сматрала да је оптужни акт неуредан, иако је виши суд заузео супротан став) не може сматрати извињавајућом околношћу, нити чињеницом која искључује дисциплинску одговорност. Ово тим пре што су овакве одлуке донете по протеклу две године од задужења предметом за које време се није поступало, а управо дужина поступка у том делу, у коме није било активности суда, је предмет овог дисциплинског поступка.

Судија против које се води дисциплински поступак је Дисциплинској комисији доставила и доказе на околност да оштећени као тужилац злоупотребљава своја права и велики број кривичних пријава и оптужних аката подноси како преко тужилаштва, тако и пред оба суда, Основног и Вишег, који су одбачени, што је и потврђено увидом у бројне одлуке у предметима, које је Дисциплинска комисија извела као доказ. Међутим, упркос стању у тим предметима, Дисциплинска комисија је становишта да је обавеза суда да сваки предмет реши, чиме се не прејудицира врста одлуке суда у том правцу, односно да ли ће се предмет решити мериторно или процесно. Оно што је недопустиво са аспекта остваривања права сваке странке у било ком поступку је „ћутање“ суда, односно непоступање по том предмету, у конкретном случају поред бројних ургенција које су игнорисане, тако да ове доказе Комисија цени као ирелевантне за доношење одлуке у предметном дисциплинском предмету.

По нахођењу Комисије, судија против које се води дисциплински поступак није имала оправдање за одуговлачење поступка у овом кривичном предмету, као искусан и посвећен судија у осталим предметима, нашта указују добри резултати рада, била је свесна да је дужна да у предмету поступа у примереним роковима, што није учинила, па је закључак Комисије да је одговорна за несавесно поступање у вршењу судијске функције чиме је остварила субјективне и објективне елементе дисциплинског прекршаја неоправдано одуговлачење поступка из чл.90 ст.1 алинеја 7 Закона о судијама. Чињеница да се ради о несавесном поступању у само једном предмету не искључује дисциплинску одговорност, али је од утицаја на доношење одлуке о дисциплинској санкцији.

При одмеравању дисциплинске санкције Комисија је као олакшавајуће околности ценила да судија раније није дисциплински кажњавана, резултате рада јер је очигледно реч о судији која константно почев од 2010. године до 2013.године има добре резултате рада, и све одлуке током 2013.године и у првих 6 месеци 2014.године

израђује у року до 30 дана (што је утврђено увидом у извештај о року израда одлука, који је приложила судија), те да отежавајућих околности није било, па имајући у виду и тежину дисциплинског прекршаја налази да има места изрицању јавне опомене, с обзиром да је судији први пут утврђена одговорност за дисциплински прекршај. Комисија је становишта да се јавном опоменом у свему може остварити сврха дисциплинских санкција, те да ће иста довољно утицати на судију да коригује своје понашање и убудуће савесно обавља судијску функцију.

Предлогом за вођење дисциплинског поступка је судији истим чињеничним описом дисциплинског прекршаја стављено на терет да је осим дисциплинског прекршаја неоправдано одуговлачење поступка из чл.90 ст.1 алинеја 7 Закона о судијама, извршила и дисциплински прекршај неоправдано незаказивање претреса из чл.90 ст.1 алинеја 5 Закона о судијама.

Дисциплинска комисија налази да су несавесним поступањем судије описаним у диспозитиву предлога за вођење дисциплинског поступка и изреци решења Дисциплинске комисије остварени елементи дисциплинског прекршаја из чл.90 ст.1 алинеја 7 Закона о судијама, а да се не може говорити о дисциплинског прекршају из чл.90 ст.1 алинеја 5 Закона о судијама, односно неоправданом незаказивању претреса. Наиме, одредбама старог Законика о кривичном поступку, који је важио у време задужења судије против које се води дисциплински поступак спорним предметном је регулисано поступање судије приликом претходног испитивања оптужног акта у скраћеном поступку, којима је судија овлашћен да одбаци оптужни акт (чл.439 ЗКП) или да одбије оптужни предлог (чл.441 ЗКП), уколико су за то остварени прописани законски услови, дакле да предмет реши без заказивања главног претреса. Одредбама новог Законика о кривичном поступку који је ступио на снагу 1.10.2013.године одредбама чл.501 до 503 ЗКП су садржана овлашћења судије приликом испитивања оптужног акта и прописано је у којим случајевима се оптужни акт одбацује (чл.502 ЗКП) или одбија (чл.503 ЗКП), а одредбом чл.7 новог ЗКП је прописано да се кривични поступак покреће одређивањем главног претреса у скраћеном поступку.

Судија против које се води дисциплински поступак се изјаснила да се у спорном предмету поступак још увек налази у фази претходног испитивања оптужног акта, што је Дисциплинска комисија прихватила јер би се другачијим ставом Комисије (да има места заказивању главног претреса и оценом да ли услед несавесности судије исти није заказан) прејудицирала судска одлука да се не упусти у расправљање о главној ствари, односно у покретање скраћеног кривичног поступка заказивањем главног претреса, а на који начин би Дисциплинска комисија посредно испитивала стручност судије против које се води дисциплински поступак и квалитет њеног рада, што је у надлежности жалбеног суда, и утицала би на слободу судије у примени права, као елемента његове независности, што није циљ овог дисциплинског органа.

Следствено томе, Дисциплинска комисија је судију против које се води дисциплински поступак огласила одговорном само за извршење дисциплинског прекршаја на начин као у изреци првостепеног решења, дајући разлоге у образложењу одлуке да се не ради о дисциплинском прекршају из чл.90 ст.1 алинеја 5 Закона о судијама, с обзиром да се не могу у истој ствари са идентичним чињеничним описом донети две различите одлуке (усвајање и одбијање дисциплинског предлога).

Са наведених разлога, на основу чл.26 ст.2 тач.2 Правилника о дисциплинском поступку и дисциплинској одговорности судија, одлучено је као у изреци.

**Председник Дисциплинске комисије
Високог савета судства
С у д и ј а
Милевка Миленковић**

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ: Против овог решења Дисциплинске комисије може се изјавити жалба Високом савету судства у року од 8 дана од дана пријема отправка решења.